

H O T Ă R Ă R E A nr.1-77/2021
cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii
Colegiului de disciplină și etică nr.3-63/21 din 18.06.2021

08 iulie 2021

municipiul Chișinău

Examinând în ședință închisă contestația împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-63/21 din 18.06.2021, audiind informația prezentată de către doamna Inga Furtună, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

Prezenta procedură disciplinară a fost pornită în baza sesizării depuse la data de xx.xx.2021 de către procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, privind faptele care pot constitui abateri disciplinare, depistate urmare a verificării materialelor procesului penal nr.xxxxxxxxxx, comise de către procurorul în Procuratura raionului Călărași, Eugeniu Șlicari.

Examinând cauza disciplinară de referință, Colegiul de disciplină și etică, prin hotărârea nr.3-63/2021 din 18.06.2021, a aplicat în privința procurorului Eugeniu Șlicari sancțiunea disciplinară – avertisment – pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de art.38 lit.a), e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Nefiind de acord cu soluția pronunțată, procurorul Eugeniu Șlicari a contestat hotărârea nominalizată a Colegiului de disciplină și etică, solicitând casarea integrală a acesteia și adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetată procedura disciplinară, pe motiv că nu a fost comisă abatere disciplinară.

Astfel, din contestația depusă rezultă că hotărârea Colegiului de disciplină și etică este vădit ilegală și pasibilă anulării, deoarece motivarea expusă în aceasta nu conține o referință clară, care sunt acțiunile ori inacțiunile care constituie abatere disciplinară.

Pentru argumentarea dezacordului său cu soluția pronunțată de Colegiul de disciplină și etică, procurorul Eugeniu Șlicari a indicat că omisiunile ce au fost consemnate în sesizarea disciplinară și apoi invocate în decizia Inspecției procurorilor, precum și în hotărârea Colegiului de disciplină și etică, nu pot fi reținute în sarcina sa, deoarece a adoptat hotărârea de refuz în pornirea urmăririi penale în baza materialelor din procesul penal nr.xxxxxxxxxx, neavând posibilitatea sa intervină în alt fel pe acest caz.

În temeiul acestor motive, autorul contestației consideră că în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei abateri disciplinare.

Circumstanțele reținute în sesizarea disciplinară.

Potrivit sesizării disciplinare se relevă că materialele procesului penal nr.xxxxxxxxxx și soluția adoptată pe acesta de către procurorul în Procuratura raionului Călărași, Eugeniu Șlicari, au fost verificate cu titlu de control ierarhic superior, constatându-se că ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale este afectată de vicii fundamentale.

În cadrul controlului ierarhic a fost identificată omisiunea procurorului de a asigura o investigație efectivă a cazului de agresiune a minorelor Xxxxxx Xxxxxx și Xxxxx Xxxxx, având în vedere specificul infracțiunilor comise asupra copiilor, determinat de

particularitățile de vârstă, gradul înalt de vulnerabilitate și insuficiența maturizării fizice și psihice ale victimelor. Procurorul de caz a lăsat fără atenție cele conturate *supra*, nu a asigurat legalitatea procesului de investigare a cazului privind faptele ilegale comise asupra libertății fizice, sănătății și [...], dispunând neîntemeiat clasarea procesului penal.

Conform materialelor procesului penal rezultă că la data de xx.xx.2020 minorele au apelat poliția și echipa de intervenție a efectuat cercetarea la fața locului, [...].

[...]

În procesul-verbal este indicat că în cadrul cercetării a fost folosit telefonul mobil, la rubrica „Anexă” consemnându-se „Foto”, dar de fapt, la procesul-verbal nu au fost atașate careva imagini foto.

[...]

Verificând materialele procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx, procurorul Eugeniu Șlicari a lăsat fără atenție comportamentul reprezentanților legali ai victimelor minore și nu a analizat posibilitatea atragerii în proces a reprezentantului autorității tutelare.

De asemenea, cu referire la poziția victimelor expusă în declarațiile date organului de urmărire penală, s-a reținut că persoana minoră, datorită vârstei sale, nu este capabilă să aprecieze independent semnificația etico-socială a propriei decizii, situație de care profită făptuitorii.

Procurorul de caz nu a întreprins măsuri adecvate pentru a fi înlăturate deficiențele serioase constatate:

- în materialele procesului penal lipsesc eventualele rapoarte (*acte de intervenție*) ale colaboratorilor de poliție care au ieșit la fața locului X.Xxxxxx și X.Xxxxxx;

- s-a omis audierea colaboratorilor de poliție X.Xxxxxx și X.Xxxxxx pentru a concretiza modalitatea cum au fost primite și protocolate declarațiile inițiale ale minorelor (*ce nu se regăsesc în materialele procesului penal și despre care relatează [...] precum că declarațiile inițiale nu sunt veridice*);

- s-a omis audierea colaboratorilor de poliție care au ieșit la fața locului cu referire la efectuarea de imagini foto la fața locului și omisiunea anexării lor la procesul-verbal de cercetare. Conform anexei la procesul-verbal, la rubrica respectivă este indicat „*anexa: foto*”, însă la procesul-verbal nu este atașată nici o imagine foto;

- s-a omis audierea colaboratorilor de poliție care au ieșit la fața locului, dacă a fost acordată minorelor asistență medicală și asistență psihologică, [...], respectiv dacă asemenea asistență a fost acordată, s-a omis anexarea la cauză în copii a actelor confirmatoare;

- în materialele procesului lipsește informația că minorele ar fi primit consiliere psihologică. Pe caz, consilierea psihologică a fost evident necesară, nevoia unei consilieri psihologice fiind oportună inclusiv și pentru organul de urmărire penală pentru a stabili cauza reală a refuzului minorelor de a depune plângere, de a trece examinarea medico-legală;

- nu a fost verificat faptul dacă minorele au comunicat la telefon cu părinții sau rudele noaptea, precum și în legătură cu acțiunile făptuitorilor [...];

- nu au fost ridicate descifrările telefonice atât a persoanelor suspecte, cit și a minorilor;

- s-a omis audierea minorelor [...];

- s-a omis audierea asupra cazului de agresiune a martorilor oculari: Xxxxxx Xxxxxx

și a cunoscutei sale, care refuzase să comunice identitatea sa colaboratorilor de poliție;

- nu au fost întreprinse măsuri în vederea constatării faptului aflării în stare de ebrietate [...];

- s-a omis a fi dată apreciere faptelor cercetate în cadrul procesului penal sub aspectul comiterii contravențiilor prevăzute de Codul contravențional - admiterea aflării minorilor după ora 22:00 în localuri, aducerea minorului în stare de ebrietate, neîndeplinirea obligațiilor de întreținere, etc.

În cadrul controlului ierarhic superior, fiind analizate faptele relatate de victimele minore, au fost atestate circumstanțe care indică despre comiterea în privința lor a faptelor ilegale cu referire la „*privațiunea ilegală de libertate și acțiuni perverse, manifestate în acțiuni de restrângere a libertății prin înșelăciune*” – [...], în privința minorelor au fost întreprinse acțiuni cu caracter sexual [...], agresiune psihică [...], agresiune fizică [...].

Din aceste considerente, pentru clarificarea obiectivă a tuturor circumstanțelor cazului dat și administrarea materialului probator corespunzător, pentru a putea fi făcută o apreciere juridică obiectivă cu privire la caracterul celor întâmplate, al acțiunilor făptuitorilor și la latura subiectivă, în vederea adoptării unei soluții legale și întemeiate, având în vedere „*obligația pozitivă a statului de a asigura desfășurarea cercetărilor în interesul suprem al copilului*”, pe caz urma a fi efectuată urmărirea penală.

Respectiv, prin ordonanța Procurorului General din xx.xx.2021, a fost anulată ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale, din xx.xx.2020, emisă de procurorul în Procuratura raionului Călărași, Eugeniu Șlicari și s-a dispus pornirea pe caz a urmăririi penale în baza art.166 alin.(2) lit.b), c), d) și art.175 din Codul penal.

Circumstanțe stabilite în cadrul verificării disciplinare.

Inspecția procurorilor a confirmat, în contextul cercetărilor disciplinare efectuate, că procurorul în Procuratura raionului Călărași, Eugeniu Șlicari, a comis abateri disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și a transmis materialele procedurii disciplinare Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

În acest sens, urmare a verificărilor efectuate, Inspecția procurorilor a reținut toate argumentele reflectate în sesizarea disciplinară întocmită pe caz, menționându-se că acestea și-au găsit confirmare prin dovezile administrate.

Astfel, potrivit concluziilor formulate de Inspecția procurorilor, Eugeniu Șlicari, procuror în Procuratura raionului Călărași, prin acțiunile/inacțiunile sale în cadrul gestionării procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx, a încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, producând totodată atingere onoarei, imaginii procuraturii, manifestate prin încălcarea prevederilor art. art.1 alin.(2), 19 alin.(3), 77 alin.(1) și 254 alin.(1) din Codul de procedură penală; principiului supremației legii, prevăzut în pct.6.1.1, 6.1.2, 6.1.4 și 6.1.5 din Codul de etică al procurorilor, potrivit cărora procurorul trebuie să respecte legislația națională și internațională la care Republica Moldova este parte, principiile judecării echitabile cum sunt prevăzute în art.6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului, actele normative ale Procuraturii, și ale organelor de autoadministrare a procurorilor; să acționeze în mod echitabil și onest; să respecte drepturile și interesele legitime ale părților și participantelor la proces, persoanelor fizice și juridice și să conștientizeze faptul că acționează din numele societății și în interes public, și se va strădui să mențină echilibrul dintre interesul general al societății și interesele și drepturile fiecărui cetățean; principiului imparțialității, prevăzut în pct.6.4.1 din același Cod, potrivit căruia

procurorul trebuie să respecte egalitatea tuturor persoanelor în fața legii, asigurându-le un tratament nediscriminatoriu, indiferent de naționalitate, origine etnică și statut social, sex, rasă, dezabilitate, avere, limbă, vârstă, religie, viziuni politice, orientare sexuală sau alte criterii, încălcări ce constituie abateri disciplinare ce reprezintă îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și încălcare gravă a legii, fapt pentru care urmează a fi sancționat disciplinar.

După cum a stabilit Inspecția procurorilor, comiterea abaterilor disciplinare de către procurorul Eugeniu Șlicari se confirmă prin conținutul sesizării, copiile: procesul-verbal de consemnare a faptei constatate din xx.xx.2020; procesul-verbal de cercetare la fața locului din xx.xx.2020; procesul-verbal de audiere a minorei XXXXXX XXXXXX din xx.xx.2020; procesul-verbal de audiere a martorului XXXXXX XXXXXX din xx.xx.2020; procesul-verbal de audiere a minorei XXXXXX XXXXXX din xx.xx.2020; procesul-verbal de audiere a martorului XXXXXX XXXXXX din xx.xx.2020; procesul-verbal de cercetare la fața locului din xx.xx.2020; procesul-verbal de constatare din xx.xx.2020; raport cu propunerea de neîncepere a urmăririi penale din xx.xx.2020; ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din xx.xx.2020; adresării directorului Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova din xx.xx.2021; ordonanța Procurorului General din xx.xx.2021 de anulare a ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale din xx.xx.2020, emise de procurorul Eugeniu Șlicari și pornirea urmăririi penale în baza art.166 alin.(2) lit. b), c), d) și art.175 din Codul penal ș.a..

Concluziile Colegiului de disciplină și etică.

Prin hotărârea nr.3-63/2021 din 18.06.2021, Colegiul de disciplină și etică a aplicat în privința procurorului în Procuratura raionului Călărași, Eugeniu Șlicari, sancțiunea disciplinară – avertisment, stabilind că încălcările comise de către acesta constituie abateri disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) și lit.e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Astfel, Colegiul de disciplină și etică a constatat că, în cazul prezentat, materialul probator administrat atât în faza verificării sesizării, cât și în procesul examinării nemijlocite de către Colegiu, denotă cu certitudine că, toate elementele unei abateri disciplinare menționate *supra* sunt întrunite și anume că procurorul în Procuratura raionului Călărași, Eugeniu Șlicari, prin acțiunile/inacțiunile sale în cadrul gestionării procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu și a încălcat grav legea, fapt pentru care urmează a fi sancționat disciplinar.

Din perspectivă factologică, Colegiul de disciplină și etică a descris și a analizat toate dovezile reflectate în sesizarea disciplinară și care se conțin în raportul Inspecției procurorilor, întocmit pe caz, constatând că acestea validează concluziile despre vinovăția procurorului în Procuratura raionului Călărași, Eugeniu Șlicari.

De asemenea, Colegiul de disciplină și etică s-a bazat pe raționamentul că legislația muncii, practica și doctrina în materia răspunderii disciplinare, au stabilit că, abaterea disciplinară reprezintă acea încălcare, cu vinovăție, a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare la serviciu, constând într-o acțiune sau omisiune, săvârșită de către o persoană, subiect al raporturilor de muncă.

Prin hotărârea disciplinară s-a specificat că în ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta este una specială și derivă din statutul profesional distinct al acestora, ce prezintă anumite particularități specifice.

Pentru a se pronunța asupra cazului, Colegiul de disciplină și etică a reținut inclusiv și faptul că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Argumentele din contestația depusă.

Procurorul în Procuratura raionului Călărași, Eugeniu Șlicari, a contestat hotărârea Colegiului de disciplină și etică adoptată în privința sa și a solicitat ca aceasta să fie casată integral, iar pe caz să fie adoptată o nouă hotărâre, prin care să fie încetată procedura disciplinară, pe motiv că nu a fost comisă abatere disciplinară.

Pentru argumentare a invocat că procesul penal nr.xxxxxxxxxx i-a fost repartizat spre adoptarea unei decizii în ordinea art.274 din Codul de procedură penală și la xx.xx.2020, examinând în mod ordinar materialele, a fost de acord cu raportul ofițerului de urmărire penală cu propunere de neînceperea urmăririi penale pe faptul dat din motiv că, fapta nu întrunește elementele căreiva componente de infracțiuni prevăzute de Codul Penal. Respectiv, a dispus prin ordonanță, în aceeași zi, soluția de refuz în pornirea urmăririi penale din motiv că fapta nu întrunește elementele căreiva componente de infracțiuni.

A invocat că până la examinarea materialelor procesului penal și adoptarea deciziei în cauză, el, ca procuror de caz — nu a discutat în nici un mod cu ofițerul de urmărire penală, care a investigat cazul respectiv și nici cu o parte vizată în proces, pe care nici nu le cunoaște.

A menționat că, la adoptarea ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale din xx.xx.2020 pe procesul penal nr.xxxxxxxxxx, s-a ghidat de prevederile legale și anume art.101 și art.74 din Codul de procedură penală, respectiv a analizat și apreciat probele administrate de organul de urmărire penală și anume, actele și lucrările procesului penal care, fiind coroborate, au dedus că, în acțiunile lui XXXXXX XXXXXX nu sunt prezente elementele cărorva componente de infracțiuni.

În asemenea circumstanțe, ajungând la concluzia că din conținutul materialelor acumulate, la acel moment nu rezulta o bănuială rezonabilă că s-a săvârșit infracțiune, a fost dispus refuzul în pornirea urmăririi penale.

Conform opiniei exprimate în contestație, alte careva norme decât cele sus-enunțate nu au existat, iar în activitatea sa procurorul s-a bazat doar pe normele procesual-penale sus reiterate.

Mai mult, despre soluția adoptată, a fost informat la xx xxxxx 2020, prin înștiințare, reprezentantul legal al minorei – XXXXXX XXXXXX, fiindu-i explicat că dacă nu va fi de acord cu hotărârea adoptată este în drept, în termen de 15 zile, să înainteze plângere procurorului ierarhic superior, iar ulterior în termen de 10 zile să formuleze plângere în instanța judecătorească, în condițiile art.313 din Codul de procedură penală.

Consideră că este neîntemeiată acuzația precum că prin utilizarea sintagmelor „[...]”, „[...]” ar fi denaturat adevărul, deoarece la expunerea fabulei a reieșit din mijloacele de probă administrate de organele de constatare în comun cu cel de urmărire penală.

Respectiv, utilizarea acestor sintagme - nu constituie deficiențe la investigarea circumstanțelor cazului, deoarece, în calitate de procuror a depus toată diligența și atenția la examinarea multiaspectuală a materialelor procesului penal, care au fost acumulate/administrate de ofițerul de urmărire penală, revenindu-i doar atribuția de a

aprecia probele, în baza cărora a constatat că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Referitor la suspiciunile indicate în hotărâre precum că, nu a întreprins măsuri adecvate pentru a fi înlăturate deficiențele enunțate, a menționat că, reieșind din limitele prevederilor art.274 din Codul de procedură penală, nu a avut posibilitatea legală de a efectua careva acțiuni procesuale, decât de a adopta una dintre soluțiile expres reglementate la norma indicată *supra*, dat fiind faptul că s-a bazat pe materialele procesului penal și nu era în drept să intervină în alt mod.

Restul omisiunilor pretins a fi admise la investigarea cazului în speță, la fel nu îi pot fi imputate, deoarece în calitate de procuror nu a efectuat nemișlocit careva investigații pe caz sau să fi condus cu investigațiile, nu a întocmit acte procedurale sau acțiuni procesuale, ci ofițerul de urmărire penală, iar lui i-a revenit doar adoptarea deciziei vizată *supra*, reieșind din materialele procesului penal prezentat, în termenul prevăzut de art.274 din Codul de procedură penală pe care a depus toată diligența de a-1 respecta.

A concretizat, în susținerea contestației că, anumite „*omisiuni*” din cele indicate în sesizare s-au datorat faptului că victimele și reprezentanții lor legali au refuzat să-și exercite anumite drepturi garantate și au refuzat să: depună careva plângere pe caz; au declarat că nu au careva pretenții față de făptași; au refuzat să fie conduse la medicul-legist pentru examinare în pofida faptului că ofițerul de urmărire penală a întocmit și înmănat acestora ordonanță prin care s-a dispus efectuarea expertizei judiciare (medico-legale) pentru a constata existența, caracterul și gradul vătămarilor corporale ale acestora, etc.

În conformitate cu argumentele din contestație, Colegiul de disciplină și etică nu a luat în considerație faptul că procurorul de caz la examinarea procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx a respectat și prevederile art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură unde sunt reglementate principiile legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod ***independent și unipersonal*** decizii în cauzele pe care le gestionează.

Potrivit argumentelor contestatarului, la examinarea probatoriului în procesul vizat au fost respectate întocmai rigorile legii procesual-penale, iar soluția adoptată la xx.xx.2020 în cadrul procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx - este una perfect legală și întemeiată, probele fiind apreciate fără careva influențe, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele complet și în mod obiectiv, exclusiv în baza legii.

Constatarea Colegiului de disciplină și etică referitor la faptul că procurorul Eugeniu Șlicari nu ar fi asigurat ca cercetările și procesul penal să se desfășoare în interesul suprem al minorilor, nu a avut o atitudine protectoare față de victime, nu a dat o apreciere justă a faptelor cercetate în cadrul procesului penal și a emis la xx.xx.2020 hotărâre procesuală în lipsa unor activități în vederea verificării complete a cazului este o opinie declarativă, subiectivă și total nefondată. În acest sens se susține, de către procurorul de caz, că analizând și apreciind probele administrate de organul de urmărire penală din actele și lucrările procesului penal, a stabilit că, în acțiunile lui Xxxxxx Xxxxxx - nu sunt prezente elementele cărora componente de infracțiuni. Pentru aceasta a apreciat în mod complet și just faptele cercetate în cadrul procesului penal, ceea ce a condus indubitabil la adoptarea ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale din xx xxxxx 2020, neexistând la acel moment bănuiala rezonabilă că, în acțiunile lui Xxxxxx Xxxxxx să fie întrunite elementele

componentei de infracțiune prevăzută de art.152 din Codul penal sau a altor componente de infracțiuni.

Adițional, în susținerea poziției sale, procurorul Eugeniu Șlicari a subliniat ca argument inclusiv și faptul că părțile vizate de acest proces nu și-au valorificat dreptul de a contesta ordonanța adoptată de către dânsul și nu s-au adresat cu plângeri în ordinea art.299¹ sau art.313 din Codul de procedură penală.

Prin urmare, constatările expuse, precum că a comis fapte ce constituie abateri disciplinară prevăzută în Legea cu privire la Procuratură și care este pasibilă tragerii la răspundere disciplinară sunt declarative și nu au suport probator, ci sunt doar niște afirmații iluzorii formulate în abstract.

A indicat procurorul Eugeniu Șlicari că în decizia Colegiului de disciplină și etică nu este expres și concret indicat care sunt acțiunile sau inacțiunile pe care le-a ignorat și care este cadrul normativ care le prevede, iar formulările declarative privind vinovăția sa încalcă principiul independenței procurorului, dar și fac abstracție de rigorile alin.(4) art.274 din Codul de procedură penală care prevăd cert că, dacă din cuprinsul actului de sesizare rezultă vreunul din cazurile care împiedică pornirea urmăririi penale, organul de urmărire penală înaintează procurorului actele întocmite cu propunerea de a nu porni urmărirea penală. La fel, la alin.(5) din același articol se prevede că, în cazul în care procurorul refuză pornirea urmăririi penale, el confirmă faptul prin ordonanță motivată și anunță despre aceasta, într-un termen cât mai scurt posibil, dar nu mai mare de 15 zile, persoana care a înaintat sesizarea.

Prin urmare, constatarea Colegiului de disciplină și etică reflectată în hotărârea contestată nu are o abordare logico-juridică reieșind din posibilitățile legale oferite de legiuitor prin prevederea *supra* indicată la art.274 din Codul de procedură penală, or, la acea etapă, procurorul nu putea întreprinde careva măsuri sau acțiuni procesuale concrete pentru cercetarea și altor circumstanțe decât cele determinate/stabilite de organul de urmărire penală și, legea nu oferă posibilitatea de a se interveni cu indicații concrete în adresa organului de urmărire penală - decât doar: 1) să dispună prin ordonanță refuzul în pornirea urmăririi penale sau 2) dacă consideră că nu sînt circumstanțe care împiedică urmărirea penală, el restituie actele, cu ordonanța sa, organului menționat pentru începerea urmăririi penale. Legiuitorul nu a prevăzut și alte prerogative pentru procuror - fiind o normă cu caracter imperativ.

În opinia procurorului Eugeniu Șlicari, exprimată în contestație, menținerea în continuare a hotărârii prin care a fost sancționat disciplinar ar încălca flagrant și evident principiul respectării independenței decizionale a procurorului.

A menționat că, nici în cadrul procedurii disciplinare, nici la examinarea acesteia în Colegiul de disciplină și etică, nu a fost invitată nici o parte pe dosar ca să explice dacă le-au fost sau nu afectate careva drepturi sau libertăți, dacă da, care anume și cum acestea au fost încălcate de către procuror, precum și nu s-a motivat în ce mod a prejudiciat imaginea Procuraturii.

După cum a invocat procurorul Eugeniu Șlicari, prin lipsa motivării adecvate nu poate fi reținută concluzia Colegiului de disciplină și etică că, prin acțiunile/inacțiunile procurorului s-au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, producând totodată atingere onoarei, imaginii Procuraturii, manifestate prin încălcarea prevederilor legale, fapt pentru care urmează a fi sancționat disciplinar.

Totodată, a invocat că în cadrul procesului de examinare a cauzei disciplinare de către Colegiul de disciplină și etică, i-a fost îngădit dreptul de a prezenta probe (înscrisuri) care contrazic și combat aspectele indicate de Inspekția procurorilor, or, din informația deținută rezultă că IGP, efectuând anchetă de serviciu în privința colaboratorilor de poliție implicați în investigarea cazului cu referire în speță, nu au fost constatate abateri disciplinare, fapt confirmat prin copia scrisorii șefului DGUP XXXXXX XXXXXX - nr.xx/xx-xxxx din xx.xx.2021.

În rezultat, din contestație deducem că faptele semnalate de către Direcția urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, preluate de Inspekția procurorilor și reținute de Colegiul de disciplină și etică drept abateri disciplinare, nu au un suport probator și nici careva temei legal bazat pe actele normative, care ar determina tragerea la răspundere disciplinară pe acest caz a procurorului în Procuratura raionului Călărași, Eugeniu Șlicari.

Pozițiile exprimate în ședință.

În ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 08.07.2021, procurorul în Procuratura raionului Călărași, Eugeniu Șlicari, a susținut integral contestația depusă și a solicitat admiterea acesteia, cu casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică, care este neîntemeiată și ilegală, iar la adoptarea acesteia nu s-a ținut cont de exigențele principiului de independență a procurorului.

Procurorul Eugeniu Șlicari a invocat că toate argumentele sale din contestație își păstrează valabilitatea și acestea sunt în măsură să confirme necesitatea anulării hotărârii Colegiului de disciplină și etică, deoarece aceasta se bazează numai pe concluzii declarative, lipsite de suport probator.

A reiterat că la adoptarea ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale s-a bazat numai pe materialele acumulate de către subdiviziunea de poliție și nu era în drept să intervină altfel. Respectiv, nu a discutat cu reprezentanții organului de constatare și de urmărire penală până sau după adoptarea soluției și nu îi pot fi reproșate lui omisiunile cu referire la plenitudinea investigațiilor, deoarece nu cunoaște din care motiv nu au fost audiați în calitate de martori agenții de patrulare care au ieșit la fața locului. Dacă a fost admisă o careva omisiune din partea ofițerului de urmărire penală privind audierea acestor persoane și a altor persoane, nu poate fi responsabil pentru aceste lacune, deoarece nu a fost implicat nemijlocit la etapa efectuării de investigații până la întocmirea propunerii de refuz în pornirea urmăririi penale, care a fost formulată de către ofițerul de caz.

Reieșind din aceasta, consideră că nu a admis abateri sau încălcarea cărorva drepturi și interese ale părților în proces, iar acest fapt o confirmă lipsa plângerilor din partea victimelor sau persoanelor implicate în proces.

Potrivit declarațiilor procurorului Eugeniu Șlicari, atunci când i-au fost repartizate materialele procesului penal pentru adoptarea soluției finale, în virtutea atribuțiilor, nu era în drept să intervină în careva mod decât doar în felul cum a acționat. Respectiv, având în vedere că părțile nu au invocat obiecții în conținutul actelor procedurale efectuate cu participarea lor și nu au contestat soluția de refuz, rezultă că totul s-a efectuat în limitele cadrului legal, iar el nu a avut nici un drept sau temei de a pune la dubii refuzul unor părți de a-și realiza drepturile garantate și să acționeze arbitrar contrar intereselor părților în proces.

De asemenea, a indicat că utilizarea în textul ordonanței de refuz în pornirea

urmăririi penale a sintagmelor „[...]”, „[...]” a avut drept scop reflectarea, în sinteză, a circumstanțelor de fapt, reieșind din mijloacele de probă administrate de organele de constatare în comun cu organul de urmărire penală și nicidecum nu a urmărit scopul denaturării conținutului declarațiilor persoanelor audiate, mai ales că aceste cuvinte nu afectează sau nu schimbă în nici un fel soluția procesual-penală.

La întrebările de concretizare adresate, procurorul Eugeniu Șlicari a răspuns că nu se consideră vinovat, că a făcut tot ce îi era disponibil ca să adopte o soluție legală pe cazul de referință și s-a ghidat exclusiv de lege în realizarea atribuțiilor ce îi revin.

Totodată, procurorul Eugeniu Șlicari a confirmat că a luat cunoștință de materialele procedurii disciplinare și cunoaște care sunt dovezile administrate în contextul investigațiilor disciplinare efectuate.

Fiindu-i prezentat înscrisul din cauza disciplinară, care reprezintă cererea cet. Xxxxxx Xxxxxxxx (f.d.xx), procurorul Eugeniu Șlicari nu a reușit să descifreze conținutul acestui act, care este copia de pe un document ce face parte din materialele procesului penal vizat de cauza disciplinară.

La întrebările despre omisiunea de a consemna în ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale despre faptul că minorele au fost acostate [...], că există suspiciuni serioase privind acțiuni ilicite comise în privința lor și că pot fi identificate elemente ale unor prejudecăți bazate pe originea etnică în raport cu victimele, procurorul Eugeniu Șlicari a explicat că toate aceste aspecte nu au incidență asupra examinării cazului și pot fi interpretate diferit.

Reprezentantul Inspecției procurorilor, domnul Xxxxxx Xxxxxx, a solicitat să fie respinsă contestația depusă pe acest caz, ca fiind una neîntemeiată, cu menținerea hotărârii criticate a Colegiului de disciplină și etică, prin care în mod obiectiv s-a constatat vinovăția procurorului Eugeniu Șlicari.

Conform argumentelor prezentate, toate dovezile administrate în cadrul investigațiilor disciplinare sunt pertinente și indică direct asupra faptului că procurorul Eugeniu Șlicari a compromis examinarea corectă a acestui caz și nu a avut atenția necesară unei spețe în care sunt incidente interesele minorilor.

Modul în care a acționat procurorul Eugeniu Șlicari este inadmisibil și nu corespunde standardelor impuse de lege statutului de procuror, precum și nu respectă principiile analizei obiective și complete a cazurilor ce sunt transmise spre soluționare.

Autorul sesizării disciplinare pe acest caz, domnul Adrian Mircos, procuror-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică din cadrul Procuraturii Generale a exprimat opinia că este necesară respingerea contestației, dat fiind faptul că prestația profesională a procurorului Eugeniu Șlicari, manifestată la examinarea materialelor procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx este necorespunzătoare și se caracterizează prin multiple încălcări a actelor normative incidente.

Pentru justa analiză a acestei proceduri disciplinare trebuie de luat în considerație faptul că pe caz se investigau pretinse acțiuni ilicite comise în privința a două minore, ce provin din categorie socială vulnerabilă, circumstanță care cerea, fără nici o îndoială, un nivel sporit de diligență din partea procurorului.

Ordinea juridică națională și standardele internaționale impun ca organele de drept să acționeze cu maximă prudență ori de câte ori au în vizor minori, pornind de la valoarea interesului superior al copilului, care obligă autoritățile publice să efectueze investigații

eficiente și să acționeze exclusiv întru apărarea drepturilor acestora.

Toate aceste cerințe, reguli și obligații au fost descrise și în actele normative instituționale ale Procuraturii, iar periodic sunt generalizate practici la acest capitol cu expedierea în procuraturile teritoriale a notelor informative în care se reflectă aspectele relevante subiectului de referință și se explică procurorilor importanța analizelor profunde în examinarea unor asemenea cazuri.

În pofida prescripțiilor normative existente, precum și neglijând aceste eforturi metodologice, procurorul Eugeniu Șlicari a admis încălcări ce nu pot fi justificate și nici nu pot fi apreciate ca erori de raționament, deoarece sunt expresia unei atitudini necorespunzătoare față de statutul de procuror.

Astfel, primind pentru examinare materialele procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx, procurorul Eugeniu Șlicari era obligat să îl studieze minuțios și să analizeze profund situația per ansamblu, dar nu să recurgă la evaluarea superficială și formalistă a acestuia, fără să intre în esența circumstanțelor concrete ale cazului care a fost sesizat la poliție.

Pentru concretizare, domnul Adrian Mircos a menționat că sunt lipsite de sens și de logică juridică declarațiile procurorului Eugeniu Șlicari precum că la primirea materialelor procesului penal pentru adoptarea soluției în ordinea art.274 din Codul de procedură penală procurorul nu este în drept să intervină altfel decât prin adoptarea soluției care a fost propusă de ofițerul de urmărire penală.

Legea procesual-penală este clară și explicită în acest sens, oferind procurorului întregul instrumentar juridic necesar ca să întreprindă măsurile de rigoare, pentru a asigura caracterul adecvat și eficient al investigațiilor – respingerea propunerii de a nu porni urmărirea penală și remiterea materialelor pentru cercetări suplimentare sau, după caz, dispunerea urmăririi penale. Toate acestea sunt elemente din obligația procurorului de a avea rol pro-activ în exercitarea atribuțiilor sale, astfel încât să asigure respectarea drepturilor și intereselor persoanelor.

Materialele procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx au fost verificate în ordinea controlului ierarhic și s-a stabilit că procurorul de caz nu a făcut nici o analiză a probelor administrate, nu a raportat circumstanțele stabilite la prevederile normei penale materiale, fapt care a condus la calificarea juridică eronată a situației și la adoptarea unei soluții procesual-penale neîntemeiate, ce nu răspunde criteriilor de motivare corespunzătoare și este afectată de vicii de legalitate.

De asemenea, verificările au determinat și faptul că [...], procurorul de caz nu a depus nici un efort să stabilească unde s-au aflat minorele până la momentul audierii (circa 4 ore), cu cine au interacționat și în ce stare psihologică se aflau, precum și nici nu a încercat să clarifice din ce motiv victimele minore au renunțat la faptele sesizate poliției în condiții ce nu oferă certitudinea poziției exprimate.

În această ordine de idei, poate fi dedusă concluzia că reprezentanții organului de poliție, care au intervenit la fața locului au depus mai multă diligență în reflectarea circumstanțelor stabilite, în comparație cu procurorul de caz, care a manifestat atitudine superficială și nu a avut o preocupare serioasă pentru justa soluționare a acestei spețe, ce se referea la interesele a două minore.

Având în vedere aceste argumente, opinia exprimată de autorul sesizării disciplinare a evocat necesitatea menținerii hotărârii Colegiului de disciplină și etică privind sancționarea disciplinară a procurorului în Procuratura raionului Călărași, Eugeniu Șlicari,

dat fiind faptul că acesta a comis abaterile disciplinare care i-au fost imputate.

Cadrul normativ care vizează substanța obligațiilor ce reveneau procurorului Eugeniu Șlicari:

- Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură

Art.6 alin.(3), conform căruia procurorul este obligat:

a) să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu [Constituția](#), legislația Republicii Moldova și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) să respecte prevederile actelor cu caracter normativ adoptate în cadrul Procuraturii;

c) să asigure respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale;

d) să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de la fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau ar afecta prestigiul profesiei de procuror;

[...]

- Codul de procedură penală

Articolul 1. Noțiunea și scopul procesului penal

[...]

(2) Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

[...]

Articolul 19. Accesul liber la justiție

[...]

(3) Organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuیتului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Articolul 77. Reprezentanții legali ai victimei, părții vătămate, părții civile, bănuیتului, învinuitului, inculpatului

(1) Reprezentanți legali ai victimei, părții vătămate, părții civile, bănuیتului, învinuitului, inculpatului sînt părinții, tutorii sau curatorii lor, care reprezintă în procesul penal interesele participanților la proces minori sau iresponsabili.

[...]

Articolul 254. Rolul activ al organului de urmărire penală

(1) Organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

[...]

• Codul de etică al procurorilor (aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr.4 din 27 mai 2016).

Pct.6 Procurorii se află în serviciul societății, sunt responsabili de conduita lor și au datoria ca prin fiecare acțiune și decizie să onoreze jurământul depus, respectând cele mai înalte standarde de etică și conduită potrivit următoarelor principii:

- supremației legii;
- independenței;
- integrității;
- imparțialității;
- profesionalismului;
- colegialității;
- transparenței;
- confidențialității;
- corectitudinii.

Procurorul trebuie:

6.1.1 să respecte legislația națională și actele internaționale la care Republica Moldova este parte, principiile judecării echitabile cum sunt prevăzute în articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, actele normative ale Procuraturii, și ale organelor de autoadministrare a procurorilor;

6.1.2 să acționeze în mod echitabil și onest;

6.1.4 să respecte drepturile și interesele legitime ale părților și participanților la proces, persoanelor fizice și juridice;

6.1.5 să conștientizeze faptul că acționează din numele societății și în interes public, și se va strădui să mențină echilibrul dintre interesul general al societății și interesele și drepturile fiecărui cetățean;

6.4.1 să respecte egalitatea tuturor persoanelor în fața legii, asigurându-le un tratament nediscriminatoriu, indiferent de naționalitate, origine etnică și statut social, sex, rasă, dezabilitate, avere, limbă, vîrstă, religie, viziuni politice, orientare sexuală sau alte criterii;

- Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

Art.6 Dreptul la un proces echitabil

Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa [...].

- Avizul nr.9(2014) al Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni privind normele și principiile europene referitoare la procurori.

Pct.15 Atunci când iau parte la investigarea unei infracțiuni sau exercită autoritate asupra poliției sau asupra altor organe de cercetare penală aflate sub jurisdicția lor, procurorii trebuie să acționeze obiectiv, imparțial și cu profesionalism, și să se asigure că aceste organe de cercetare penală respectă principiile de drept și drepturile fundamentale ale omului.

Aprecierile Consiliului Superior al Procurorilor.

Examinând argumentele formulate de către procurorul Eugeniu Șlicari în raport cu actele și lucrările procedurii disciplinare, precum și cu probele administrate, analizând opinia Inspecției procurorilor pe acest caz, Consiliul Superior al Procurorilor consideră

întemeiat să respingă contestația depusă, cu menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-63/21 din 18.06.2021, bazându-se pe următoarele raționamente, care au determinat adoptarea soluției.

Sub aspectul situației de fapt, deducem că dovezile administrate privind încălcările disciplinare comise de către procurorul Eugeniu Șlicari demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil că prestația profesională a acestuia a fost defectuoasă în raport cu obligația de a asigura stabilirea adevărului în cadrul procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx privind preținse acțiuni ilegale comise față de două minore.

Analiza sistemică a prevederilor art.art.1, 19 alin.(3), 51 și 274 din Codul de procedură penală și raportarea lor la acest caz concret deduc concluzia fermă că procurorul Eugeniu Șlicari era obligat să demonstreze, prin conduita sa procesuală, depunerea unui efort autentic și profund pentru examinarea obiectivă a materialelor procesului penal în privința minorelor X.Xxxxxx și X.Xxxxxx.

În pofida acestei obligații, după cum s-a constatat în cadrul investigațiilor disciplinare, procurorul Eugeniu Șlicari nu a analizat materialele procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx, a neglijat probele administrate și a făcut concluzii ce nu corespund situației de fapt, distorsionând circumstanțele concrete prin descriere vădit echivocă, orientată spre a crea aparența legalității ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale.

Pentru argumentare, Consiliul Superior al Procurorilor reține că procurorul Eugeniu Șlicari nu a reușit, în ședință, să descifreze conținutul cererii depuse de către cet. X.Xxxxxx (f.m.xx), ceea ce în mod cert arată că dânsul nu a făcut nici un efort să înțeleagă valoarea acestui act procesual.

Pornind de la prezumția că este o cerere prin care cet. X.Xxxxxx a solicitat să fie recunoscut în calitate de reprezentant legal al victimei minore X.Xxxxxx, procurorul de caz era obligat să clarifice ce informații se conțin în aceasta, dar și să verifice dacă gradul de rudenie confirmă posibilitatea atragerii acestei persoane în proces, pentru ca ulterior să se pronunțe și asupra caracterului legal al acțiunilor procesuale efectuate de către reprezentanții subdiviziunii de poliție.

Mai mult de atât, conținutul cererilor depuse de către victimele minore X.Xxxxxx (f.m.xx) și X.Xxxxxx (f.m.xx) reprezintă dovadă clară că acestea nu au fost informate suficient și în corespundere cu nivelul lor de asimilare a termenilor juridici despre semnificația acestor acte, [...], existând o probabilitate semnificativă că esența acestora nu le-a fost explicată într-o manieră corectă.

Fiind întrebat în ședință dacă consideră credibile asemenea afirmații emenate de la persoane care în mod sigur nu au înțeles acești termeni specifici, procurorul Eugeniu Șlicari a menționat că la momentul când verifica materialele procesului penal nu i-au apărut careva dubii privind cererile depuse.

În continuarea analizei, Consiliul Superior al Procurorilor menționează că procurorul Eugeniu Șlicari a făcut abstracție inclusiv și de faptul că în materialele procesului penal marea pondere de documente a fost acumulată de către ofițerul de urmărire penală al SUP IP Călărași, Xxxxxx Xxxxxx, care ulterior a depus un raport de abținere de la examinare pentru că unul dintre preținșii făptuitori îi este cunoscut, fiind în trecut colegi de clasă.

Era evidentă, în asemenea circumstanțe, necesitatea ca procurorul care verifică propunerea de a nu porni urmărirea penală să manifeste vigilență sporită, fiind incidente

suspiciuni rezonabile privind compromiterea criteriilor de imparțialitate, care pot denatura parcursul adecvat al investigațiilor efectuate.

De asemenea, reținem și explicațiile depuse în ședință de către autorul sesizării Adrian Mircos, procuror-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică din cadrul Procuraturii Generale, care a indicat că procurorul Eugeniu Șlicari a acționat într-o manieră care de departe nu corespunde cu cerințele față de statutul de procuror, pentru că nu a clarificat cazul și acționat cu un dezinteres evident.

Consiliul Superior al Procurorilor consemnează că sunt pertinente aspectele de analiză invocate și, de fapt, acestea urmau să fie preocuparea procurorului Eugeniu Șlicari atunci când soluționa cazul în speță.

Astfel, procurorul de caz a neglijat că la fața locului una dintre victimele minore a fost fotografiată, menționându-se că are leziuni în regiunea frunții și nu s-a preocupat să stabilească unde sunt fotografiile, care coroborează cu declarațiile pe care le-a făcut și totodată prin apelul telefonic efectuat, că a fost lovită de către cetățeanul respectiv.

Concomitent, pe procuror nu l-a interesat, dacă până la audiere cineva i-a acordat asistență medicală fetei date, care a fost lovită, unde s-a aflat minora aceste 4 ore până la audiere, cineva trebuia să o consilieze, inclusiv din aspectul că chiar nemijlocit polițistul de intervenție a scris că a găsit minorele la o distanță de 1-1,5 km de la locul faptei, caracterizându-le ca fiind în stare de șoc. Procurorul nu s-a interesat ce înseamnă stare de șoc, cum au fost aplicate acele lovituri, nu a fixat toate elementele care sunt necesare conform standardelor în cazul aplicării violenței, în cazurile de acțiuni indecente față de persoane de sex opus.

Procurorul de caz a tratat necorespunzător procesul-verbal de audiere a victimei X.XXXXXX, în care deși este scris că nu are pretenții, totuși este notat clar că declarațiile anterioare nu corespund adevărului, însă în materialele procesului penal lipsesc alte declarații făcute de către victima minoră. Evident, era necesară intervenția procurorului care să stabilească cum au fost consemnate declarațiile anterioare, cine a asistat victima minoră la depunerea lor, precum și să asigure că reprezentanții legali ai fetelor să acționeze în interesele acestora sau, după caz, să atragă în proces reprezentantul autorității corespunzătoare.

După cum se constată din materialele procedurii disciplinare, dar și din informațiile examinate în ședința Consiliului Superior al Procurorilor, toate aceste deficiențe urmau a fi înlăturate de către procurorul de caz, care dispunea de competențe stabilite prin lege și avea obligația să asigure aflarea adevărului, însă a arătat un dezinteres total față de soluționarea obiectivă a acestei situații, ceea ce, în consecință, a dus la adoptarea unei soluții procesual-penale lipsite de suport factologic și legal.

Legea stabilește clar și expres prin art.274 din Codul de procedură penală cum trebuie să procedeze un procuror atunci când primește un proces penal cu propunerea de a nu porni urmărire penală pentru ca acțiunile sale să corespundă cerințelor profilului corespunzător de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu.

Astfel, condițiile modului corespunzător de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu prevăd ca procurorul să restituie actele, cu ordonanța sa, organului menționat pentru începerea urmăririi penale atunci când consideră că nu sunt circumstanțe care împiedică urmărirea penală sau, prin ordonanță motivată, să confirme refuzul în pornirea urmăririi penale.

De asemenea, îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu impune procurorului un rol pro-activ în efectuarea și/sau analiza investigațiilor procesual-penale, pentru asigurarea examinării complete și obiective a tuturor circumstanțelor, însă conduita procesuală a procurorului Eugeniu Șlicari în acest caz arată că dânsul a fost pasiv și indiferent, iar probele le-a apreciat cu tentă manipulatorie, invocând artificial fraze ce nu aveau corespondent în realitate.

Din cumulul probelor ce erau administrate în procesul penal rezulta cu o evidență neîndoieală faptul că investigațiile nu au asigurat clarificarea circumstanțelor relevante, care să demonstreze în ce condiții au ajuns victimele minore în raionul XXXXXX (într-un loc pe care nu îl cunoșteau), precum și nu au elucidat originea și existența leziunilor corporale pe corpul uneia dintre victimele minore, iar mai mult de atât nu au fost în nici un fel înlăturate suspiciunile privind contextul renunțării la obiecțiile față de pretenșii făptuitori.

Toate aceste deficiențe erau evidente, iar măsurile necesare pentru a fi clarificate erau disponibile și accesibile, dat fiind faptul că, în esență, cazul nu era unul complicat, nu era caracterizat prin particularități juridice deosebite, fiind necesar exclusiv gradul corespunzător de vigilență al procurorului.

Acest efort nu poate fi considerat solicitant, inaccesibil sau nejustificat, ținând cont de necesitatea sensibilizării atitudinii profesionale, însă procurorul Eugeniu Șlicari a recurs la o aparență de examinare, transpusă într-o ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale, care nu redă situația de fapt și nici nu aduce explicații suficiente pentru soluția adoptată.

În accepțiunea stabilită de lege, Consiliul Superior al Procurorilor nu poate reține argumentul procurorului Eugeniu Șlicari precum că ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale pe care a adoptat-o în acest caz s-a bazat pe concluziile pe care el le-a dedus din examinarea materialelor procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx așa cum acestea au parvenit de la poliție.

Astfel, trebuie să existe o legătură juridică logică între materialele administrate și soluția procesual-penală adoptată, care în această speță lipsește, deoarece procurorul de caz în motivarea hotărârii a realizat o interpretare eronată și subiectivă a probelor, contrară raționamentului factologic, deoarece a reținut fapte și împrejurări, care nu își găsesc corespondent în realitate.

Este relevant să subliniem că în nici una dintre declarații nu este menționat nimic despre vreun eveniment care să corespundă descrierii [...], mai ales ținând cont de faptul că victimele minore au ajuns [...] aproximativ la orele 05.00 dimineața, iar polițiștii care au efectuat cercetări la fața locului au consemnat că acestea se aflau în stare de șoc.

Pe cale de consecință, concluziile expuse de către procurorul Eugeniu Șlicari în ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale sunt contrare raționamentului logic, iar utilizarea acestora denotă o conduită procesuală tendențioasă, deoarece creează aparența că între părțile implicate au apărut doar niște neînțelegeri de ordin personal.

După cum a fost argumentat *supra* prin folosirea în textul ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale a descrierii situației ca fiind un „[...]”[...] procurorul Eugeniu Șlicari a distorsionat starea de fapt prin aceea că pe baza unor calificative artificiale și lipsite de veridicitate, dar și a reținut fapte și împrejurări care nu își găsesc corespondent în realitate.

Toate aceste elemente sunt în măsură să demonstreze că procurorul Eugeniu Șlicari a avut în acest caz o conduită procesuală lipsită de onestitate, orientată spre a conferi artificial situației examinare un alt profil decât cel confirmat prin dovezile administrate.

Procurorul în Procuratura raionului Călărași, Eugeniu Șlicari a încălcat grav legea, deoarece art.27 alin.(1) din Codul de procedură penală stabilește expres că probele se apreciază în conformitate cu propria convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Din economia textului normativ este clar că procurorul atunci când analizează cazurile aflate în gestiune este obligat să se conducă strict de lege și să aprecieze probele administrate, dar nu supozițiile sale subiective. În acest sens propria convingere trebuie să fie expresia atitudinii oneste și obiective, iar motivările incluse în hotărârea adoptată de către procuror trebuie să arate parcursul raționamentului logico-juridic format de procuror, care l-a determinat să își formuleze concluziile pe caz. Prin prisma art.27 alin.(1) din Codul de procedură penală constatăm că legea este strictă și permite procurorului o marjă foarte mică de discreție, condiționată de garanții exhaustive care să ghideze adoptarea deciziilor procesual-penale.

Legiuitorul a consolidat această poziție exigentă inclusiv și în art.101 din Codul de procedură penală, stabilind expres că organul de urmărire penală sau, după caz, judecătorul au obligația de a-și forma propria convingere în urma examinării în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv a probelor, călăuzindu-se de lege.

Certitudinea juridică care derivă din aceste prevederi subliniază explicit că, în sensul normei procesual-penale, formarea propriei convingeri a procurorului trebuie să urmeze un algoritm definit și să respecte în cel mai strict mod categoriile prestabilite – plenitudinea, coroborarea, obiectivitatea și supremația legii, nefiind posibilă nici un fel de asociere cu opinia subiectivă.

Reflecția modului în care s-a format propria convingere a procurorului trebuie să se regăsească în hotărârile adoptate pe cazurile examinate, prin expunerea raționamentului logico-juridic, din care să rezulte toate categoriile aferente, astfel încât un observator terț rezonabil să aibă convingerea că soluția adoptată se aliniază probelor administrate în cadrul cercetării.

Aliniindu-se acestor aprecieri, Consiliul Superior al Procurorilor notează că procurorul Eugeniu Șlicari a încălcat grav toate aceste cerințe stabilite de lege și de Codul de etică al procurorilor, care impun o conduită onestă în realizarea atribuțiilor de serviciu, deoarece a admis devieri de apreciere ce depășesc semnificativ marja de discreție oferită de principiul propriei convingeri, nu a descris probele așa cum au fost acestea administrate și a distorsionat situația de fapt reținută în cadrul procesului penal de referință.

Această încălcare atinge nivelul necesar de severitate pentru a fi considerată gravă deoarece, în speță erau examinate alegații privind pretinse acțiuni ilicite cu caracter sexual comise în privința a două victime minore, ce proveneau din familii vulnerabile, iar procurorul de caz era obligat să întreprindă cu diligență sporită toate acțiunile pentru a exclude orice dubiu privind plenitudinea respectării drepturilor acestor persoane.

Circumstanța expusă de către procurorul Eugeniu Șlicari precum că s-a limitat în a examina doar materialele procesului penal așa cum ele au parvenit de la poliție este, în opinia Consiliului Superior al Procurorilor, o dovadă clară că încălcarea legii comisă de către acesta este gravă.

Nu poate fi justificat în nici un fel și nu poate fi considerat o eroare profesională de gravitate scăzută faptul că procurorul Eugeniu Șlicari nu a depus nici un minim efort ca să clarifice motivele din care victimele minore au renunțat la alegațiile lor, precum și nu a indicat în nici un fel în ordonanța sa de refuz în pornirea urmăririi penale faptul că acestea au fost acostate de către preinșii făptuitori [...].

Respectiv, pentru Consiliul Superior al Procurorilor este inexplicabil și total necorespunzător faptul că procurorul Eugeniu Șlicari, verificând materialele procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx, nu a întreprins măsurile necesare pentru clarificarea acestor circumstanțe.

Concomitent, este grav și necorespunzător atribuțiilor de serviciu inclusiv și faptul că la adoptarea ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale procurorul Eugeniu Șlicari nu doar că nu s-a conformat obligației de a elucida obiectiv cazul, dar s-a rezumat doar să facă uz de procedeul *copy-paste* al calculatorului, ceea ce se probează prin indicarea în textul acesteia a unui alt nume (probabil dintr-o altă ordonanță), menționând că „*fapta lui Xxxxxx Xxxxxx nu întrunește elementele infracțiunii*”, nume care nici nu se regăsește în materialele procesului penal.

Mențiunea dată este un argument suplimentar pentru a demonstra îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către procurorul Eugeniu Șlicari, care nu a avut preocuparea necesară și atenția adecvată pentru clarificarea detaliilor speței, fără măcar să adapteze textul hotărârii adoptate la circumstanțele speței, creându-se prezumția puternică conform căreia dânsul nu a verificat cazul, dar s-a limitat numai la răsfoirea materialelor acumulate de către organul de poliție, precum și că nici nu a citit ordonanța semnată.

Bazându-se pe considerentele expuse, Consiliul Superior al Procurorilor notează că este lipsit de substanță și, astfel, nu poate fi acceptat raționamentul procurorului Eugeniu Șlicari precum că la adoptarea ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale reieșind din materialele acumulate de organul de urmărire penală, iar prin sintagmele „[...]” și „[...]” a expus fabula, dat fiind faptul că analiza cazului denotă o situație contrară.

În aceeași ordine de idei, nu poate fi reținut nici argumentul precum că omisiunile de a fi efectuate toate acțiunile procesuale relevante stabilirii adevărului urmează a fi direcționate organului de poliție, deoarece procurorul de caz dispune, prin lege, de competența intervenirii întru a asigura caracterul adecvat al cercetărilor de referință.

Este inacceptabilă și lipsită de conținut juridic poziția procurorului Eugeniu Șlicari, care nu doar s-a disociat de responsabilitatea care îi revenea, prin lege, să acționeze ferm și să întreprindă toate măsurile necesare pentru apărarea drepturilor victimelor minore, dar și a preluat o atitudine nedemnă de justificare prin aceea că nu el a efectuat investigațiile pe caz, ci doar a adoptat hotărârea ce i-a fost propusă de către organul de poliție.

Respectiv, în acord cu constatările din hotărârea de sancționare, concluzia Consiliului Superior al Procurorilor este că procurorul Eugeniu Șlicari a avut atitudine superficială în acest caz, încălcând obligațiile funcționale ce îi reveneau, precum și a dat dovadă de lacune substanțiale sub aspect de perfecționare profesională continuă, care, de asemenea se circumscrie statutului procurorului, iar o așa conduită reprezintă, fără echivoc, abatere disciplinară și nu poate fi justificată sub nici o formă.

În opinia Consiliului Superior al Procurorilor este inacceptabilă prestația profesională a procurorului Eugeniu Șlicari cu referire la rolul său în examinarea cazului

dat, nefiind posibilă invocarea justificării că în așa fel a fost exteriorizat raționamentul logico-juridic, bazat pe independența procesuală garantată de lege.

Principiul independenței procesuale a procurorului este, fără îndoială, un pilon fundamental ce susține realizarea dreptului la un proces echitabil.

Totuși, notăm că acest principiu nu trebuie înțeles ca fiind posibilitatea de a acționa după propria voință, deoarece independența nicidecum nu poate fi văzută ca un privilegiu personal, aceasta reprezintă o garanție acordată cetățenilor spre a le confirma că toate cazurile sunt examinate în mod echitabil și conform legii.

În această ordine de idei menționăm Avizul nr. 9 (2014) al Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni (CCPE) privind normele și principiile europene referitoare la procurori, potrivit căruia *independența procurorilor nu este o prerogativă sau un privilegiu acordat în interesul procurorilor, ci o garanție pentru o justiție echitabilă, imparțială și eficientă, care protejează atât interesele publice, cât și cele private ale persoanelor în cauză*, normă ce indică asupra faptului că legea este unicul izvor al propriei convingeri a procurorului atunci când examinează cazurile ce îi sunt repartizate.

Respectiv, Consiliul Superior al Procurorilor subliniază că modul în care a acționat procurorul Eugeniu Șlicari în contextul adoptării ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale pe procesul penal nr.xxxxxxxxxxxx excedează cadrul admisibil al unei erori izvorâte din cunoașterea insuficientă a unor probleme de interpretare juridică sau, eventual, de schimbare a practicilor judiciare.

Astfel, unica explicație care se înscrie în analiza acestei situații arată că procurorul Eugeniu Șlicari și-a îndeplinit defectuos obligațiile de serviciu, a acționat necorespunzător în raport cu atribuțiile funcționale și, așa cum s-a demonstrat în investigația disciplinară, a încălcat normele procesuale ce se referă la aprecierea probelor.

În opinia Consiliului Superior al Procurorilor misiunea-cheie de concretizare a aspectelor privind plenitudinea investigațiilor revenea, în această speță, procurorului Eugeniu Șlicari, care urma să acționeze pro-activ, să întreprindă măsurile necesare pentru a asigura respectarea interesului superior al minorilor și să garanteze elucidarea faptelor sesizate.

Totuși, din motive care nu pot fi înțelese, deoarece depășesc sfera responsabilității profesionale, procurorul Eugeniu Șlicari a ales să acționeze în contradicție cu prescripțiile pe care le impunea legea în acest caz și a manifestat un comportament total necorespunzător în raport cu obligațiile ce îi reveneau, aspecte demonstrate în mod suficient și convingător în cadrul procedurii disciplinare și, respectiv, argumentate pe deplin în hotărârea Colegiului de disciplină și etică.

Loialitatea îndeplinirii atribuțiilor de serviciu reprezintă, de principiu, un element al legalității, ceea ce înseamnă că analiza modului în care a acționat un procuror nu se rezumă doar la criterii pur formale, dar ține să evalueze și complexitatea situației pe care acesta o examina în procesul penal ce i-a fost repartizat pentru a decide în ordinea art.274 din Codul de procedură penală, fiind obligat să o aprecieze conform standardelor prevăzute de lege.

Raționamentul logico-juridic al elaborării, de către procuror, a unei soluții procesual-penale nu se constituie ca un element izolat, iar la originea acestuia trebuie să se afle analize profunde a cazului în întregime, care țin de îndeplinirea obiectivă, profesională și cu acuratețea necesară, a atribuțiilor funcționale.

Trebuie menționat că substanța actului de justiție înseamnă mai mult decât simpla întrunire a condițiilor de formă pentru realizarea procedurilor juridice, or, subiecții abilitați cu aplicarea în concret a legii au obligația de a examina cazurile într-o manieră complexă, ținând cont de toate circumstanțele cauzei și, raportat la prezenta procedură disciplinară, procurorul Eugeniu Șlicari, pe lângă rigorile impuse de principiul corectitudinii aprecierii probelor, avea sarcina prescrisă de lege, de a contribui la respectarea ordinii de drept, efectuarea justiției, apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei și ale societății (art.1 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură).

În opinia Consiliului Superior al Procurorilor o asemenea stare a lucrurilor, care arată lipsă de diligență, este în afara oricărei justificări rezonabile, comportă vicii grave în conștientizarea rolului procurorului stabilit de lege și denotă încălcarea obligației de responsabilitate, ce contravine fundamental cu statutul profesional atribuit procurorului prin Constituție și prin lege.

Această situație este, fără nici o îndoială, rezultatul direct al conduitei reprobabile a procurorului Eugeniu Șlicari, care a desconsiderat într-o manieră insolentă statutul de procuror, responsabilitățile ce revin acestuia atât prin prescripțiile legii, cât și prin normele deontologice.

Consiliul Superior al Procurorilor nu poate reține argumentele procurorului Eugeniu Șlicari, prezentate în contestație, precum că acuzațiile disciplinare care i-au fost aduse reprezintă o opinie declarativă, subiectivă și total nefondată, neavând suport probator, ceea ce le transformă în „afirmații iluzorii formulate în abstract”, dat fiind faptul că însași ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale nu a fost contestată de către nici una dintre părți.

În acest sens constatăm că poziția de apărare a procurorului Eugeniu Șlicari se fundamentează pe aprecieri afectate de înțelegerea eronată a normelor de drept material și procesual, dar și pe lipsa de asumare a unei atitudini corecte față de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, care, în acest caz concret, se exteriorizează prin examinarea de o indiferență gravă a materialelor procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx, fără a ține cont că sunt incidente interesele a două persoane minore.

Urmare a probelor administrate în procedura disciplinară se deduce indubitabil modul necorespunzător în care a acționat procurorul Eugeniu Șlicari și devierea gravă a acestuia, în cazul din speță, de la prescripțiile legii.

Pe terenul juridic al îndeplinirii corespunzătoare a obligațiilor de serviciu, procurorul Eugeniu Șlicari trebuia să se preocupe primordial de apărarea intereselor persoanelor minore vizate, să aprecieze situația în ansamblul său și să analizeze ferm suspiciunile clare și evidente că toate aceste persoane, ținând cont de oră și de împrejurări, nicidecum nu erau la „[...]” și să nu recurgă la asemenea descrieri ce sugerau un context amiabil al evenimentelor.

Mai mult de atât, tot în susținerea respingerii contestației se reține și faptul că procurorul Eugeniu Șlicari a avut atitudine necorespunzătoare și față de motivarea ordonanței sale, lăsând în conținutul acesteia, așa cum s-a indicat *supra*, texte din alte documente, inserate chiar în imediata apropiere de semnătura sa, ceea ce face dovada că nici nu a citit propriul act procesual (scris pe o singură pagină și cuprinzând doar câteva alineate, f.m.xx).

Toate aceste aspecte, în opinia Consiliului Superior al Procurorilor, confirmă necesitatea respingerii contestației depuse de către procurorul Eugeniu Șlicari, dat fiind faptul că acesta a admis abaterile disciplinare ce au fost reținute în sarcina sa, îndeplinindu-și necorespunzător atribuțiile de serviciu și încălcând grav legea.

Adițional, menționăm că toate faptele descrise sunt inadmisibile inclusiv și având în vedere angajamentul imperativ asumat de către un procuror prin depunerea jurământului la numirea în funcție, care îi stabilește să respecte cu strictețe Constituția, legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile omului și să îndeplinească conștiincios obligațiile ce îi revin (art.27 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură).

Substanța îndeplinirii conștiincioase a obligațiilor include necesitatea ca un procuror să demonstreze permanent obiectivitate, acuratețe profesională, analiză onestă a circumstanțelor examinate și un interes autentic de stabilire, pentru fiecare caz, a adevărului, fără a admite clasificări distorsionate.

Pentru a asigura alinierea fermă la principiul independenței în activitate, procurorul, prin toate acțiunile întreprinse, trebuie să dea dovadă de principialitate, deoarece îi revine, prin efectul simetriei, și responsabilitatea în fața legii și în fața societății de a fi obiectiv, imparțial și preocupat de realizarea adecvată a sarcinilor funcționale, însă raportat la acest caz, procurorul Eugeniu Șlicari nu s-a conformat cerințelor imperative enunțate.

Atunci când se pune în discuție modul în care acționează un procuror la realizarea atribuțiilor de serviciu, Consiliul Superior al Procurorilor nu cenzurează substanța soluțiilor adoptate sau a acțiunilor procesuale efectuate de către acesta, deoarece aceasta ține de ordinea juridică a controlului ierarhic superior (pe caz, ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale adoptată de către procurorul Eugeniu Șlicari a fost anulată prin ordonanța Procurorului General din xx.xx.2021 cu dispunerea pornirii urmăririi penale în baza art.166 alin.(2) lit.b), c) și art.175 din Codul penal). Or, în speța în cauză, obiectul examinării procedurii disciplinare l-a constituit acțiunea, adică conduita procurorului în contextul atribuției de examinare cu diligență a materialelor procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx.

Vom reține că propria convingere a procurorului este un element fundamental al raționamentului logico-juridic, însă cu condiția ca aceasta să fie determinată în strict consens cu prevederile legii, adică să aibă la bază raportarea circumstanțelor stabilite la regulile normative ce reglementează conflictul de natură penală avut spre examinare.

Toate aceste procedee nu pot fi expresia unei discreții nelimitate, deoarece riscă să se transforme în arbitrar, iar propria convingere a procurorului la adoptarea soluțiilor procesual-penale și la efectuarea acțiunilor procesuale date în competența sa trebuie să fie rezultatul aplicării legii și a abilităților sale profesionale și cunoștințelor juridice, astfel încât să asigure că fiecare persoană beneficiază de toate garanțiile procesului echitabil.

Procurorul trebuie să garanteze, pentru fiecare caz, respectarea dreptului la un proces echitabil, așa cum este garantat de articolul 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care urmează a fi interpretat prin prisma dispozițiilor Preambulului Convenției în care se declară preeminența dreptului. (Ryabykh v.Russia, nr.52854/99).

După cum a menționat constant în practica sa Consiliul Superior al Procurorilor, legalitatea reprezintă unul dintre principiile care guvernează întreaga activitate procesual-penală. Procurorii trebuie să-și execute atribuțiile potrivit legii, să aibă un rol activ în cadrul

procesului penal, să acționeze în mod echitabil, de o manieră coerentă și rapidă, contribuind astfel la asigurarea unui proces penal conform cu legea.

Esența activității procurorului, în sens generic, este aplicarea în concret a legii, adică raportarea pentru fiecare caz în parte a circumstanțelor particulare la prevederile legii, pentru a decide și a stabili ordinea și competența de examinare, astfel încât să nu fie afectată natura conflictului juridic dedus pentru soluționare.

Evident, procurorul își bazează constatările pe propria apreciere a probelor și pe prevederile legale, însă aceste elemente din analiza cazului, efectuată de procuror, trebuie să corespundă cerințelor de corectitudine și de profesionalism.

Raționamentul logico-juridic al procurorului trebuie să fie onest și să corespundă situației constatate, însă în cazul dat procurorul Eugeniu Șlicari a făcut o descriere evazivă și tendențioasă a faptelor constatate la acel moment și a redactat conținutul ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale prin excedere semnificativă de la situația confirmată la acel moment de materialele procesuale administrate.

Criticile invocate în contestație se referă inclusiv și la faptul că odată ce ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale nu a fost contestată de nici una dintre părți, nu se pot face concluzii despre insuficiența acesteia sau despre modul necorespunzător în care a acționat procurorul, însă abordarea de referință nu este sustenabilă și nu întrunește forța unui argument plauzibil.

Conduita ilicită a procurorului Eugeniu Șlicari a lezat relațiile sociale protejate de norma juridică referitoare la îndeplinirea de către procuror a dispozițiilor legale, implicit obligația de a acționa conștiincios în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, de a examina complet, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazurilor ce i-au fost repartizate spre soluționare, precum și de a asigura respectarea drepturilor și intereselor persoanelor.

Din considerentul imperativ al acestor norme deducem clar că obligațiile exprese ale procurorului urmează a fi realizate indiferent de poziția adoptată de părți, iar argumentele din contestație au preluat o logică juridică eronată, ce deviază de la spiritul standardelor aferente statutului procurorului.

Aceste obligații există *per se* pentru procuror și fac parte din conduita procesuală a acestuia, care poate fi cenzurată inclusiv din perspectivă disciplinară, deoarece se referă nu doar la drepturile și libertățile persoanei (de care procurorul trebuia să țină cont în special pentru că faptele vizau două persoane minore), dar și la autoritatea funcției de procuror, la încrederea publicului în realizarea legală a procedurilor penale și la calitatea actului de justiție.

Subliniem că drept consecințe ale acestor abateri disciplinare sunt deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de procuror, cu consecința afectării imaginii sistemului Procuraturii ca serviciu public.

În opinia Consiliului Superior al Procurorilor este inacceptabilă prestația profesională a procurorului Eugeniu Șlicari, exprimată în contextul examinării materialelor procesului penal nr.xxxxxxxxxx, nefiind posibilă invocarea justificării că în așa fel a fost exteriorizat raționamentul logico-juridic, bazat pe independența procesuală garantată de lege. După cum s-a stabilit, comportamentul său a fost contrar obligațiilor stabilite de normele penale, procesual penale și etice, dânsul acționând în lipsa loialității adecvate, care trebuie să caracterizeze soluțiile procesual-penale pe care le dispune un procuror în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În cadrul examinării acestei contestații Consiliul Superior al Procurorilor a reținut că probele disciplinare administrate de Inspekția procurorilor și analizate de Colegiul de disciplină și etică confirmă că faptele la care s-a făcut referire în ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale în baza procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx nu aveau corespondent în realitatea factologică asigurată de dovezi pe caz.

Adițional, Consiliul Superior al Procurorilor observă că nici la etapa derulării verificărilor din procedura disciplinară, nici la ședința de examinare a contestației, procurorul Eugeniu Șlicari nu a reușit să explice justificat și rezonabil motivele din care a fost compromisă raportarea raționamentului său formulat pe caz la dovezile administrate de către organul de poliție și nici să argumenteze omisiunea de a trata cu atenție sporită investigația de referință, mai ales că majoritatea probelor au fost acumulate într-un context evident de dubii rezonabile referitoare la imparțialitatea investigațiilor (ofițerul de urmărire penală era coleg de clasă cu unul dintre preținșii făptuitori), ambiguități pe care trebuia să le înlătore procurorul prin măsuri ferme de apreciere.

Pe cale de consecință, în această speță, Consiliul Superior al Procurorilor constată că procurorul Eugeniu Șlicari prin conduita sa procesuală pe acest caz, a încălcat grav legea și, concomitent, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu.

Analizând probele din procedura disciplinară Consiliul Superior al Procurorilor consideră că argumentele procurorului Eugeniu Șlicari urmează a fi apreciate critic, dat fiind faptul că nu sunt sustenabile și denotă o pregătire teoretică superficială a procurorului cu referire la aspectele aferente încadrării juridico-penale a cazului pe care îl examina.

După cum am arătat *supra*, toate aceste elemente au constituit obiect al sesizării depuse de Direcția urmărire penală și criminalistică și au fost cercetate de Inspekția procurorilor, iar apoi au fost verificate și analizate de Colegiul de disciplină și etică, constatându-se în mod obiectiv și prin motivările de rigoare că procurorul a acționat contrar legii, îndeplinindu-și necorespunzător atribuțiile de serviciu.

În contestația depusă împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică procurorul Eugeniu Șlicari a adus doar critici generice, spunând că acțiunile sale nu constituie abatere disciplinară, însă argumentarea criticilor sale este evazivă.

Consiliul Superior al Procurorilor notează că în lipsa unei determinări concrete a relației de pretinsă nemotivare, contestația depusă de către procurorul Eugeniu Șlicari este neîntemeiată și are un caracter abstract, iar argumentele aduse nu sunt în măsură să răstoarne concluziile formulate de Colegiul de disciplină și etică în contextul hotărârii adoptate în această cauză disciplinară.

Esența acuzării disciplinare adusă procurorului Eugeniu Șlicari, astfel după cum a fost atestată de Inspekția procurorilor și confirmată prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-63/2021, ține de încălcările comise în contextul acceptării de către acesta a unei investigații prealabile insuficiente, conduita procesuală inadecvată privind clarificarea substanței faptelor examinate, aprecierii eronate a obiectivității probelor administrate, toate acestea aferent întocmirii ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale în baza procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx.

Cu toate acestea, contestația depusă, în speță, de către procurorul Eugeniu Șlicari, nu conține nici un argument referitor la încălcările vizate și, astfel, are un caracter declarativ, nefiind invocat concret și probat în mod convingător, care dintre raționamentele

sau concluziile Colegiului de disciplină și etică sunt neîntemeiate sau ilegale, ceea ce plasează criticile în afara unei motivări plauzibile și pertinente.

Adițional consemnăm că în hotărârea sa nr.3-63/2021 din 18.06.2021 Colegiul de disciplină și etică a analizat toate aspectele invocate în sesizare și probele administrate în cadrul verificării disciplinare, a supus aprecierii toate argumentele procurorului, în coraport cu probele administrate, astfel încât hotărârea contestată corespunde criteriilor de calitate, a fost probată în mod convingător în partea motivatorie, asigurându-i-se procurorului vizat de procedura disciplinară dreptul la un proces echitabil.

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor este de acord cu raționamentele Colegiului de disciplină și etică din hotărârea contestată privind angajarea răspunderii disciplinare a procurorului Eugeniu Șlicari în acest caz, fiind întrunite cumulativ condițiile generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs.

Toate comentariile Colegiului de disciplină și etică referitoare la faptă, forma vinovăției, gravitatea încălcărilor comise și impactul urmării produse sunt obiective, se bazează pe probele administrate în cadrul procedurii disciplinare și Consiliul Superior al Procurorilor consideră că acestea au fost analizate corect la individualizarea sancțiunii disciplinare aplicate, în speța dată, în privința procurorului Eugeniu Șlicari.

Respectiv, se reține că modul în care a acționat numitul procuror arată că acesta a acționat necorespunzător obligațiilor ce îi reveneau, cu o vădită discrepanță de la cerințele impuse de lege, a demonstrat lipsă de diligență fără a avea vreo justificare, precum și lipsă inacceptabilă de preocupare și rigoare pentru calificarea juridico-penală, precum și soluționarea procesual-penală corectă a cazului ce i-a fost repartizat.

Drept urmare, Consiliul Superior al Procurorilor susține opinia din hotărârea de sancționare care arată că procurorul Eugeniu Șlicari a lezat grav valorile sociale aferente examinării obiective a sesizărilor, dar și autoritatea funcției de procuror, ca fiind funcție de demnitate publică, a periclitat încrederea persoanelor în faptul că procurorul tratează cu seriozitate și înalt profesionalism cazurile care îi sunt repartizate pentru examinare, creând un potențial risc pentru ca persoanele vizate să considere că Procuratura nu dispune de suficientă diligență pentru a clarifica în timp util aprecierea juridică a spețelor aflate pe rolul său, ceea ce se datorează exclusiv conduitei sale manifestate și atitudinii exteriorizate prin acțiunile reliefate în cadrul procedurii disciplinare și confirmate în cadrul examinării la ședința Consiliului Superior al Procurorilor.

Consiliul Superior al Procurorilor confirmă opinia expusă de Colegiul de disciplină și etică în hotărârea contestată, conform căreia cele relatate discreditează imaginea întregului sistem al Procuraturii, iar asemenea acțiuni nu pot fi tolerate, ba dimpotrivă urmează a fi contracarate în vederea prevenirii acestora pe viitor, inclusiv și din partea altor procurori.

Pe cale de consecință, toate aceste argumente validează soluția de respingere a contestației depuse de către procurorul Eugeniu Șlicari, ca fiind neîntemeiată și menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-63/2021 adoptată la data de 18.06.2021, prin care a fost asigurată soluționarea corectă și obiectivă a procedurii disciplinare de referință.

Având în vedere cele expuse, în temeiul art.38 lit.a), e), art.39 alin.(1) lit.a), alin.(2), art.70 alin.(1) lit.f), art.77, art.86 alin.(3) lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, pct.9.11 lit.a) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr.12-225/16 din 14.09.2016, pct.81 lit.a) din Regulamentul privind

organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea nr.12-228/16 din 14.09.2016, Consiliul Superior al Procurorilor -

HOTĂRĂȘTE:

1. A respinge contestația procurorului în Procuratura raionului Călărași, Eugeniu Șlicari, cu menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-63/21 din 18.06.2021.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea de Apel Chișinău, în temeiul art.191 din Codul administrativ, în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea acesteia.

Membrii Consiliului Superior al Procurorilor:

№	<i>Prenume și Nume</i>	<i>Semnătura</i>
1.	Alexandr STOIANOGLO	<i>semnat</i>
2.	Fadei NAGACEVSCHI	<i>absent</i>
3.	Emanoil PLOȘNIȚA	<i>semnat</i>
4.	Victor CÎLCIC	<i>semnat</i>
5.	Inga FURTUNĂ	<i>semnat</i>
6.	Andrei ROȘCA	<i>semnat</i>
7.	Constantin ȘUȘU	<i>semnat</i>
8.	Lilia MĂRGINEANU	<i>semnat</i>
9.	Ion GUCEAC	<i>absent</i>
10.	Dumitru PULBERE	<i>semnat</i>
11.	Lilia POTÎNG	<i>semnat</i>

**Președinte al Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Angela MOTUZOC